

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z

Nr LUBUSKIE 449

1. Obiekt

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY p. w. Chrystusa Króla

2. Czas powstania

XIV w.

3. Miejscowość

DOBIEGNIEW

4. Adres

Dobiegnew ul. STASZICA 6
nr kodu poczt. 66-520
woj. gorzowskie

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo gorzowskie

gmina Dobiegnew

pow. STRZELCE - DREZDENKO

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Woldenberg

7. Przynależność administracyjna
przed 1. VI 1975

województwo zielonogórskie

powiat Strzelce Krajeńskie

8. Właściciel i jego adres

Parafia rzymsko-katolicka
p. w. Chrystusa Króla
ul. Staszica 6
66-520 Dobiegnew

9. Użytkownik i jego adres

Parafia rzymsko-katolicka
p. w. Chrystusa Króla
ul. Staszica 6
66-520 Dobiegnew

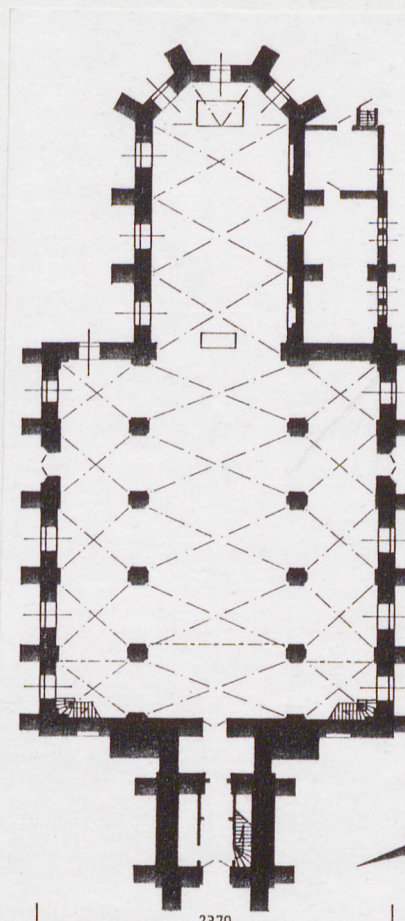
10. Rejestr zabytków

Nr L-186/A 22 data 22. 10. 1976 r.

25. 11. 2005

1.

2370

4470

1000

Sytuacja

Kościół parafialny położony jest w centrum Dobiegniewa, w południowej części układu staromiejskiego. Działka przykościelna w formie regularnego prostokąta, wytyczona ulicami Spółdzielczą, Starorynkową i Staszica, ogrodzona metalową siatką ujętą w ramy. Teren parceli płaski, trawiasty, obsadzony na obrzeżach lipa i robinia akacjową. Główne wejście na teren działki od strony zachodniej przez dwuskrzydłową bramę metalową (furtki dla pieszych umieszczone również w północnej i południowej części ogrodzenia). Po zachodniej stronie kościoła usytuowany jest współczesny, drewniany krzyż misyjny, a nieco dalej XIX-wieczny, murowany cokół z figurą Matki Boskiej.

Materiał, technika, konstrukcja

Posadowienie - korpus nawowy, prezbiterium i zakrystia posadowione na ławach fundamentowych z nieciosanych kamieni polnych. Głębokość osadzenia nierozpoznana (wymaga to przeprowadzenia badań architektonicznych). Podmurówka, tworząca cokół obiektu murowana z regularnie obciosanej kostki granitowej (ca 25x30 cm) na zaprawie wapiennej. Wysokość podmurówki ca 40 - 50 cm ponad poziom gruntu. Ławy fundamentowe wieży ceglane. Podmurówka murowana z cegły ceramicznej, zwieńczona jedną warstwą kształtek ceramicznych (wys. ca 85 cm ponad poziom gruntu). Powierzchnia cokołu wieży wysunięta względem lica ścian o ok. 6 cm.

Ściany korpusu nawowego, prezbiterium i zakrystii murowane z tzw. cegły gotyckiej, charakteryzującej się znacznymi rozmiarami (ca 32x14x9 cm), na zaprawie wapiennej. Wątek muru wendyjski. Zewnętrzne powierzchnie ścian nietynkowane, za wyjątkiem płaszczyzn - szerokich na 60 cm - fryzów podokapowych (pierwotnie umieszczone były tu kształtki ceramiczne, zdobione ornamentem roślinnym lub antropomorficznym). Osobliwością kościoła dobiegniewskiego są również cegły w obramieniu portalu południowego, zdobione motywem winnej latorośli lub figuralnymi (Żyd, syrena, dwa ptaki ze spletanymi szyjami, jeleni, jeździec grający na rogu i in.). Ściany wieży wykonane z cegły ceramicznej o standar-

c. d. wkładka nr 1

Pierwsza historyczna wzmianka o kościele dobiegniewskim pochodzi z 1335 r., kiedy to margrabia Ludwik Starszy przekazał kolegiacie w Myśliborzu patronat nad tą świątynią. W całym średniowieczu kościół ten występował bez nazwy (tytułu); w dokumentach określano go jako Hauptkirche, Pfarrkirche lub po prostu Kirche (później również Marktkirche). Wiadomo jednak, że obiekt ten poświęcony był Najświętszej Marii Pannie. Data budowy kościoła jest sprawą sporną. Najbliższe prawdy wydaje się być twierdzenie E. Linette'a, który opierając się na analizie architektury i jej wystroju plastycznego określa datę budowy świątyni na początek wieku XIV, a datę fundacji ołtarza głównego - 1336 r. - jako moment zakończenia prac budowlanych. Część badaczy (np. G. Chmarzyński) stawia tezę, że myśl której prezbiterium dobudowano do pierwotnego bezchórowego kościoła. Na obecny kształt budowli kościelnej największy wpływ miały pożary i wywołane nimi zniszczenia. Pierwszym takim kataklizmem był pożar z 1417 r.; kolejne nas-

c. d. wkładka nr 1

<p>14. Kubatura ca 13 635 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa ca 920 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne kościół katolicki</p>	<p>17. Użytkowanie obecne kościół katolicki</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja Aktualnie budynek przechodzi rewaloryzację (regotyzację) wnętrza - m. in. skute zostały tynki filarów, wspierających sklepienie.</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Ogólny stan zachowania obiektu dobry, bez widocznych zagrożeń konstrukcyjnych. Nieznaczne spękania ścian. Korozja powierzchniowa cegieł. Rysunek rzeźb cegieł portalu południowego częściowo zatarty. Część witraży zdemonstowana. Fragmenty okien prezbiterium wtórnie - u dołu - zamurowane. Uszkodzenia mechaniczne stolarki drzwiowej. Korozja dzwonów.</p>	
		<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie Obiekt wpisany do rejestru zabytków, objęty pełną ochroną konserwatorską. Bezwzględnemu zachowaniu winny podlegać bryła budynku, ukształtowanie architektoniczne elewacji oraz charakter wnętrza. Wymiany wymagają drzwi w północnym i południowym portalu (skrzydła należy wykonać na podstawie odrębnego projektu z nawiązaniem do form gotyckich). Pożądane przebadanie i ucytelnienie krypt.</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

24. Uwagi różne

Karta ewidencyjna nr 319

25. Opracował

tekst mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1994 r.

imię, nazwisko, data, podpis

plany, rysunki mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1994 r.

imię, nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr. mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1994 r.

imię, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowywania negatywów WKZ, PSOZ Gorzów Wlkp.

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

22. Biblioteka

R. Bergau, Inventar der Bau- und Kunstdenkmäler in der Provinz Brandenburg, Berlin 1885.

H. Berghaus, Landbuch der Mark Brandenburg und des Markgrafthums Nieder-Lausitz in der Mitte des 19. Jahrhunderts, Brandenburg 1856.

G. Dehio, Handbuch der deutschen Kunstdenkmäler, Bd. II Nordostdeutschland, 3 Auflage, Berlin 1926.

P. Niessen, Geschichte der Stadt Woldenberg, Stargard 1893.

P. Schwartz, Die Kirchenbücher der Neumark, Landsberg 1900.

C. Nowakowski, W. Witek, Katalog architektury sakralnej gm. Dobiegniew, Szczecin 1994.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

ODDZIAŁ WOJEWÓDZKI
ul. Jagiellończyka 8
66-413 Gorzów Wlkp.
t./f./fax 236-12, 75-295

[Signature]
Wojewódzki Konserwator Zabytków
mgr Władysław Karosiński
05/10/99

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

Reprodukcja mapy topograficznej miasta z lat 90-tych XIX w.
wg negatywu z Prac. Fot. PKZ S. A. Szczecin

27. Załączniki

1. Miejscowość D O B I E G N I E W	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY p. w. Chrystusa Króla	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) tekst, sytuacja, fotografie
---------------------------------------	---	---

c. d. rubr. nr 12 - tapili w 1486, 1534, 1573 i 1586 r. Po pożarach kościoła w wieku XVII (1618 i 1641 r.) przeprowadzono zbiór-
kę pieniędzy (nawet w Prusach Wschodnich). Fryderyk Wilhelm przekazał miastu 100 florenów, które były karą nałożoną na przeło-
żonego kościoła Bathela Meyera - sprawcę pożaru. Elektor dał też drewno z bierzwnickiego lasu. W 1647 r. wykonano nowy ołtarz,
a w 1652 r. gotowa była wieża. Największy pożar miasta w 1710 r. wprawdzie oszczędził sam kościół, ale przyhamował prace nad
jego modernizacją. Praktyczny i oszczędny Fryderyk Wilhelm I nie pozwolił na rozbudowę kościoła. W 1725 r. do kościoła dobudowa-
no - istniejącą do dziś - zakrystię. Przebudowano też kilka zamkniętych okien, a cały kościół otrzymał nowe tynki. Zniszczoną
w 1710 r. wieżę przez wiele lat nie odbudowywano. Prace te rozpoczęto w latach 40-tych XIX w.; w 1854 r. przybył do Dobiegniewa
sam król, który po obejrzeniu planów zdecydował o nieodbudowywaniu strzelistego hełmu. Wnętrze świątyni przebudowano w 1855 r.
Budowę nowej wieży prowadzili miejscowi rzemieślnicy; przy pracach tych zginął uczeń murarski ze Słonowa. Wieżę zwieńczono płas-
kim dachem, oflanowanym czterema fialami, przypominającymi z daleka flasze wina (złośliwi twierdzili, że fakt ten oddawał skłon-
ności rajców miejskich do tego trunku). W latach 1870-71 wieża dobiegniewska służyła do sygnalizacji wojskowej. W 1876 r. ufun-
dowano nowe dzwony, wykonane przez Fr. Gruhla z Klein-Welke w Saksonii. W 1917 r. oba dzwony zostały przetopione na cele militar-
ne. Po II wojnie światowej kościół został poświęcony (rekoncyliowany) p. w. Chrystusa Króla 1 listopada 1946 r., pełniąc począt-
kowo funkcję świątyni pomocniczej.

Kościół p. w. Chrystusa Króla jest monumentalną budowlą gotycką, której architektura wykazuje nawiązania do pochodzących z koń-
ca XIII w. kościołów z Gorzowa Wlkp., Drawska i Bierzwnika. Jest to obiekt trójnawowy, pięcioprzęsłowy, pseudobazylikowy.

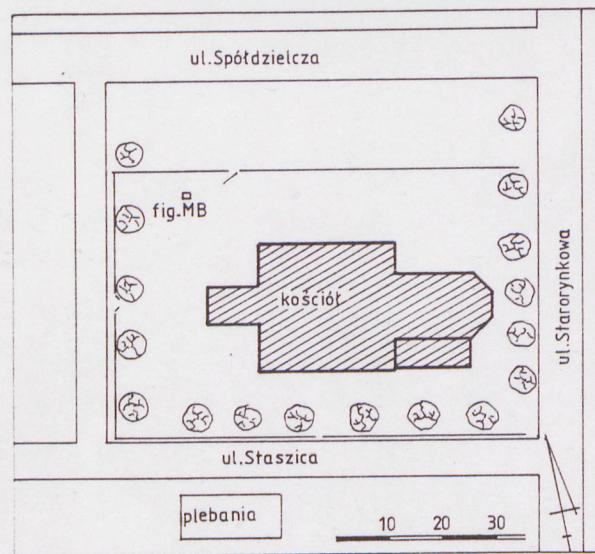
c. d. rubr. nr 13 - dowych wymiarach, na zaprawie wapiennej; wiązania muru wozówkowo-główkowe, krzyżowe. Spoiny muru starannie
fugowane.

Więźba dachowa spiętrzona, mocno rozbudowana. Krokwie spięte w trzech poziomach jętkami, podpartymi płatwiami pośrednimi i słu-
pami podpór (ścian) stolcowych. Słupy środkowych podpór stolcowych dwóch dolnych poziomów stężone rozporami i wzmocnione zastrza-
łami, zaś słupy podpór bocznych zastrzałami rozmieszczonymi w dwóch płaszczyznach. Najniższy poziom jętek ułożony jest na arka-
dowych ścianach, biegnących w linii W - E i spinających filary ceglane, rozdzielające nawy kościoła. Ścianki te przenoszą cię-
żar więźby dachowej na filary; czynią to również belki stanowiące podstawę więźarów. Więźba dachowa wykonana została w XIX w.
(najpewniej w latach 1852-54). Konstrukcja dachu wieży oparta na słupie środkowym (tzw. mnichu) oraz czterech, promieniście roz-

Wkładkę założył: mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1994 r.
(imię, nazwisko, data)

c. d. wkładka nr 2

Miejsce przechowywania negatywów: WKZ, PSOZ Gorzów Wlkp.

3.

2.

1. Miejscowość D O B I E G N I E W	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY p. w. Chrystusa Króla	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) tekst, fotografie
---------------------------------------	---	---

c. d. rubr. nr 13 - mieszczonych krokwiach i krótkich półkrokwiach.

Pokrycie dachu stanowi ceramika, gruba karpiówka, ułożona „w łuskę”; kalenica zabezpieczona ceramicznymi gąsiorami. Facjatki w połaciach dachu, pinakiele oraz namiotowy dach wieży pokryte blachą miedzianą.

Drzwi - otwory drzwiowe usytuowane w północnej i południowej ścianie korpusu nawowego mają nadproża w formie ostrych łuków. Ujęte są one schodkowymi, uskokowymi portalami, wykonanymi z ceramicznych kształtek. Drzwi dwuskrzydłowe, dwuwarstwowe (deskowo-klepkowe), od strony wnętrza obiektu zdobione płycinami o motywie arkadowym, zawieszone na hakowo-pasowych zawiasach. Drzwi te wymienione zostały po 1945 r. Otwór drzwiowy w zachodniej ścianie wieży ujęty wklęsło-wypukłym portalem, wykonanym z kształtek ceramicznych, przesklepionym nadprożem ostrołukowym. Zawieszane są tu dwuskrzydłowe, ramowo-płycinowe drzwi zdobione arkadowymi płycinami z centralnym motywem czterolistnej rozety; listwa przylgowa z ornamentem sznurowym. Powyżej śłemia pięciodzielne, arkadowe nadświetle, którego przeszklenie dzielone jest „w romb” metalowymi szprosikami. Powierzchnie skrzydeł drzwiowych malowane farbą olejną w kolorze jasnobrązowym. Pomiędzy kruchtą i nawą dwuskrzydłowe, płycinowe drzwi z nadświetlem, osadzone w otworze drzwiowym o nadprożu w formie łuku koszowego, obramionym wklęsło-wypukłym portalem (ukształtowanym z pół- i ćwierćwałków) z prostokątnym uskokiem w zwieńczeniu. Płyciny tych drzwi mają układ arkadowy, dwupoziomowy z centralnie usytuowanym motywem czterolistnej rozety; listwa przylgowa z ornamentem sznurowym. Drzwi do zakrystii i z wieży na poddasze jednoskrzydłowe, deskowe, zawieszane na zawiasach hakowo-pasowych.

Okna - otwory okienne w formie stojących prostokątów (stosunek szerokości do wysokości jak 1 : 5), przesklepionych nadprożami ostrołukowymi. Część otworów okiennych w prezbiterium została do $\frac{1}{3}$ wysokości zamurowana. Przeszklenie okien korpusu nawowego i prezbiterium miało charakter witrażowy (obecnie zachowane tylko w części). Otwory okienne dzielone są laskowaniem (w oknach korpusu nawowego trzypionowym, w oknach prezbiterium dwupionowym). W oknach korpusu nawowego laskowanie przechodzi górą w maswerk plecionkowy, a w oknach prezbiterium w formę triformium z wyższym przesłem środkowym. W północnym oknie apsydy XIX-wieczny witraż z wyobrażeniem Ewangelistów i motywami zgeometryzowanych kwiatów. W witrażu nawy bocznej (północnej) występuje powtarzalny motyw rozety i kielicha; u dołu szlaczek z lilii w obramieniu arkadkowym. Okna wieży drewniane, krosnowe, trzypoziomowe.

Podłogi - w obrębie prezbiterium wschodnia część podłoga pokryta posadzką z ozdobnych płytek terakoty, część zachodnia wtórna

c. d. wkładka nr 3

Wkładkę założył: mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1994 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: WKZ, PSOZ Gorzów Wlkp.

Z-d Poligr. Jan Jasiński W-wa, ul. Wolna 13, tel. 12-43-83

Wzór ODZ 1978 r.

4.

5.

1. Miejscowość D O B I E G N I E W	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIOŁ PARAFIALNY p. w. Chrystusa Króla	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) tekst, fotografie
---------------------------------------	---	---

c. d. rubr. nr 13 - podłoga deskową. W nawie głównej posadzka z płytek terakoty (zdobienia zgeometryzowane i kwiatowe), w bocznych również z ceramicznych, sześciobocznych płytek. Ornamentyka i układ płytek zróżnicowany co do formy i chronologii. W zakrystii stara podłoga deskowa.

Stropy, sklepienia - korpus nawowy i prezbiterium przykryte pseudosklepieniem krzyżowo-żebrowym. Wykonane ono zostało w latach 1852-54 i zastąpiło ówczesny płaski strop drewniany (ten zaś został wprowadzony do obiektu po zawaleniu się - wskutek pożaru - pierwotnego sklepienia ceramicznego). Pseudosklepienie deskowe wyprawione jest gładkim tynkiem wapiennym, zarzuconym na podsufitki z mat trzcinowych. Desko pułapu - jak należy przypuszczać, przybite są do drewnianych krążyn. W miejscach skrzyżowania żeber ozdobne zworniki. Konstrukcja stropu jest niestety niedostępna - od góry przesłania ją podłoga poddasza. Nad kruchtą wieży krzyżowe, ceramiczne sklepienie, wyprawione gładkim tynkiem wapiennym. Pozostałe kondygnacje wieży przykryte belkowymi, drewnianymi stropami nagimi. Zakrystię przykrywa drewniany, belkowy strop (krawędzie belek stropowych ozdobnie sfazowane) z odsłoniętymi, oblistwowanymi wsuwkami. Nad piwnicą ceramiczny strop odcinkowy.

Schody zapewniające komunikację pomiędzy kruchtą a wyższymi kondygnacjami wieży kręcone, ceglane; na wyższych poziomach drewniane schody drabiniaste. Wejście na empore po jednobiegowych, kręconych schodach drewnianych.

Rzut

Korpus nawowy założony na planie prostokąta o wymiarach 2580 x 2370 cm, zorientowanego na osi NWW - SEE. Po stronie wschodniej nawa główna kościoła łączy się z architektonicznie wyodrębnionym prezbiterium, zamkniętym od wschodu trójboczną apsydą. Szerokość prezbiterium (pomiar od zewnętrznych powierzchni ścian) wynosi 1120 cm, a jego głębokość 1950 cm. Wieża na planie prostokąta 750 x 780 cm, skomunikowana z wnętrzem kościoła łącznikiem o głębokości ca 230 cm. Bezpośrednio przy zachodniej ścianie szczytowej korpusu nawowego zachowany fragment starszej wieży o rozpiętości ca 1380 cm. Przy południowej ścianie prezbiterium dwufazowa zakrystia; jej część starsza ma rzut prostokątny 1000 x 550 cm, a część młodsza 420 x 530 cm. Na obwodzie ścian wieży, korpusu nawowego, prezbiterium i zakrystii rozmieszczone przypory. Wnętrze kościoła dostępne jest przez wejścia w południowo-zachodniej i północno-wschodniej ścianie korpusu nawowego oraz przez kruchtę w przyziemiu wieży.

Bryła - prostopadłościenny korpus kościoła nakryty jest wysokim dachem dwuspadowym - wysokość ca 1900 cm; stosunek wysokości

c. d. wkładka nr 4

Wkładkę założył: mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1994 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: WKZ, PSOZ Gorzów Wlkp.

6.

7.

1. Miejscowość D O B I E G N I E W	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIOŁ PARAFIALNY p. w. Chrystusa Króla	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) tekst, fotografie, spis fotografii
---------------------------------------	---	--

c. d. rubr. nr 13 - ścian do wysokości dachu jak 5 : 4. Prezbiterium świątyni ma formę smukłego graniastosłupa, nakrytego niezbyt wysokim dachem dwuspadowym, spływającym nad apsydą trzema połaciami. Wysokość prezbiterium ca 1550 cm; stosunek wysokości ścian do dachu jak 7 : 3. Wieża ma formę stojącego, smukłego prostopadłościanu o podstawie kwadratu, nakrytego silnie spłaszczonym czteropołaciowym dachem namiotowym (przesłoniętym umieszczoną na koronie ścian rozetową balustradą) i zwieńczonego w narożnikach pinakielami. Wysokość całkowita wieży ok. 3100 cm. Prostopadłościenne zakrystia nakryta w części starszej dachem pulpitowym, a w części młodszej - niższym o ca 50 cm - dachem dwupołaciowym. Wysokość pierwotnej części zakrystii ca 600 cm; stosunek wysokości ścian do wysokości dachu jak 1 : 1. Pierwotnie pod kościołem ulokowane były wysokie piwnice z kryptami grzebalnymi - obecnie są one niedostępne (piwnica o głębokości 240 cm jest jedynie pod zakrystią).

Elewacje z silnie zaznaczonymi podziałami wertykalnymi, artykułowanymi rytmem przepruć okiennych i trójstopniowych przypór a także blendami we wschodnim szczycie dachu korpusu nawowego. Elewacje północna i południowa korpusu nawowego 5-osiove, a prezbiterium 3-osiove. Wertykalizm wieży podkreślają przynaróżne przypory, wieńczące pinakiele oraz biforia otworów akustycznych, ujęte wspólnym obramieniem. Elewacje wieży jednoosiowe. Koronę ścian wieńczy gzyms plecionkowy (krzyżykowy), a namiotowy dach przesłania rozetowa, pomalowana na biało balustrada. W elewacja uwagę zwracają portale północny i - zwłaszcza - południowy, obramione ceglami o bogatej ornamentyce (p. wyżej). Trójnawowy, pięcioprześłowy, pseudobazylikowy korpus świątyni z trójprześłowym prezbiterium tworzy monumentalną budowlę, nawiązującą w sensie architektonicznym do kościoła katedralnego w Gorzowie Wlkp. i innych świątyń gotyckich (Drawsko, Bierzwnik).

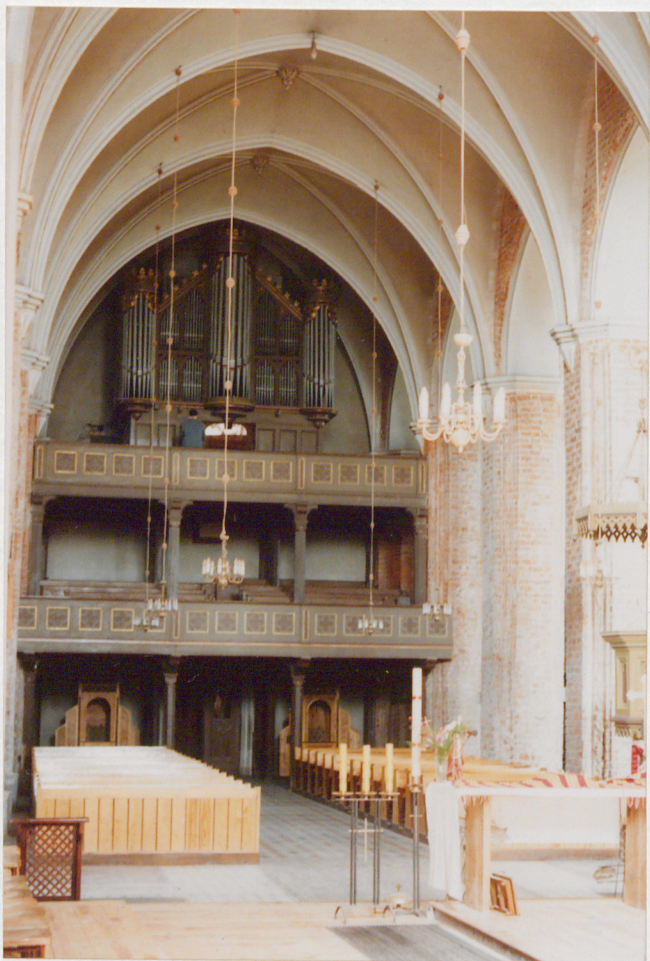
Wnętrze kościoła trójnawowe, pięcioprześłowe (prezbiterium trójprześłowe). Przyziemie wieży podzielone na trzy pomieszczenia (przejście i składy). Zakrystia podzielona na trzy pomieszczenia w układzie amfiladowym. Świątynia ma formę pseudobazyliki (nawa główna wyższa od bocznych). Tynkowane płaszczyzny ścian i stropu, utrzymane w kolorze białym, dobrze skonstrastowane z naturalną tonacją elementów nietynkowanych (filary, obramienia otworów okiennych, dolne fragmenty ścian prezbiterium).

Wyposażenie kościoła w zdecydowanej większości pochodzi z XIX w. Ołtarz główny ma formę neogotyckiego cyborium z pośrodku umieszczoną figurą Chrystusa. Przy zachodniej ścianie dwupoziomowa empora, wsparta drewnianymi słupami o ozdobnie ukształtowanych, kompozytowych kapitelach. Balustrada empory płycinowa, pełna zdobiona powtarzalnym motywem czteroliścia. Prospekt organowy neogotycki, zwieńczony trzema złożonymi koronami. Fisharmonia firmy Hofberg (pocz. XX w.) usytuowana obok prospektu organowego.

c. d. wkładka nr 5

Wkładkę założył: mgr. Cezary Nowakowski, BSiDK, Szczecin, lipiec 1994 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: WKZ, PSOZ Gorzów Wlkp.

1. Miejscowość D O B I E G N I E W	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIÓŁ PARAFIALNY p. w. Chrystusa Króla	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) tekst, spis fotografii
---------------------------------------	---	--

c. d. rubr. nr 13 - Sprzęt liturgiczny pochodzi w większości z końca XIX w. i pocz. XX w.

Instalacje - elektryczna 220 V, c. o. W obrębie piątej kondygnacji wieży umieszczona drewniana dzwonnica z trzema żelaznymi dzwonami o średnicy 130, 100 i 80 cm, wykonanymi w pracowni giserskiej w Bochum w 1921 r.

Spis fotografii:

1. Elewacja północno-wschodnia
2. Elewacja północno-zachodnia
3. Widok kościoła od strony południowo-wschodniej
4. Widok kościoła od strony północno-wschodniej
5. Portal południowy
6. Portal w zachodniej ścianie wieży
7. Wnętrze kościoła - widok w kierunku ołtarza
8. Wnętrze kościoła - widok w kierunku empory

Wkładkę założył: mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Szczecin, lipiec 1994 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: WKZ, PSOZ Gorzów Wlkp.

1. Miejscowość DOBIEGNIEW
 2. Gmina DOBIEGNIEW
 3. Powiat STRZECIECKO-DZIEDENECUM
 4. Województwo LUBUSKIE

5. Obiekt (nazwa jak w karcie)
 WÓŁCIE PAR. P.W. CHRYSOSTA KRÓLA

6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
 Fot. 1997 J. WENDLANDT

Wkładkę założył:
 (imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów

